

Evangelij cvetne nedelje: **Pasijon po sv. Mateju**

Tedaj je šel eden izmed dvanajsterih, po imenu Juda Iškarjot, k velikim duhovnikom in rekel: »Kaj mi hočete dati in vam ga izročim?« Ti pa so mu plačali trideset srebrnikov. Odtlej je iskal priložnost, da bi ga izročil.

Prvi dan nekvašenega kruha so prišli k Jezusu učenci in mu rekli: »Kje hočeš, da ti pripravimo, da boš jedel pashalno jagnje?« Dejal jim je: »Pojdite v mesto k temu in temu in mu recite: »Učitelj pravi: Moj čas je blizu, pri tebi bom obhajal pasho s svojimi učenci.« In učenci so storili, kakor jim je Jezus naročil, in pripravili pashalno jagnje. Ko se je zvečerilo, je sedel z dvanajsterimi. Ko so jedli, je rekel: »Resnično, povem vam: Eden izmed vas me bo izdal.« Učenci so se silno užalostili in so mu začeli drug za drugim govoriti: »Saj nisem jaz, Gospod?« On pa je odgovoril: »Kateri je z menoj pomočil roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer odhaja, kakor je pisano o njem, toda gorje tistemu človeku, po katerem je Sin človekov izročen! Bolje bi bilo za tega človeka, da se ne bi rodil.« Izdajalec Juda je odgovoril: »Učitelj, saj menda nisem jaz?« Dejal mu je: »Ti si rekel!«

Medtem ko so jedli, je Jezus vzel kruh, blagoslovil, razlomil, dal učencem in rekel: »Vzemite, jejte, to je moje telo.« Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in rekel: »Pijte iz njega vsi. To je namreč moja kri zaveze, ki se preliva za mnoge v odpuščanje grehov. A povem vam: Odslej ne bom več pil od tega sadu vinske trte do tistega dne, ko bom z vami pil novega v kraljestvu svojega Očeta.« In ko so odpeli hvalnico, so odšli proti Oljski gori.

Tedaj jim je Jezus rekel: »Vi vsi se boste to noč pohujšali nad menoj, kajti pisano je: Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce črede.

Ko pa bom obujen, pojdem pred vami v Galilejo.« Peter mu je odgovoril: »Če se bodo vsi pohujšali nad teboj, se jaz ne bom nikdar pohujšal.« Jezus mu je rekel: »Resnično, povem ti: To noč, preden bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil.« Peter mu je dejal: »Tudi če bi bilo treba umreti s teboj, te nikakor ne bom zatajil.« Tako so rekli tudi vsi drugi učenci.

Tedaj je prišel Jezus z njimi na kraj, ki se imenuje Getsemani, in jim rekel: »Sédite tukaj, medtem ko stopim tja, da bom molil.« S seboj je vzel Petra in oba Zebedejeva sinova. Začel se je žalostiti in trepetati. Tedaj jim je rekel: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite z menoj!« In šel je malo naprej, padel na obraz in molil: »Moj Oče, če je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene, vendar ne, kakor jaz hočem, ampak kakor ti.« Nato je šel k učencem in ugotovil, da spijo. Rekel je Petru: »Tako, eno uro niste mogli ostati budni z menoj? Bedite in molite, da ne pridete v skušnjava! Duh je sicer voljan, a meso je slabotno.« Spet drugič je šel in molil: »Moj Oče, če ta kelih ne more mimo, ne da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. Ko se je vrnil, je spet videl, da spijo, kajti njihove oči so bile težke. Pustil jih je, spet odšel in tretjič molil z istimi besedami. Nato je prišel k učencem in jim rekel: »Zdaj spite in počivajte! Glejte, približala se je ura, in Sin človekov je izročen v roke grešnikov. Vstanite, pojdemo! Glejte, tisti, ki me je izročil, se je približal.«

Medtem ko je še govoril, je prišel Juda, eden izmed dvanajsterih, in z njim velika množica z meči in koli. Poslali so jo veliki duhovniki in starešine ljudstva. Izdajalec jim je dal znamenje in rekel: »Tisti je, ki ga bom poljubil; njega primite!« In takoj je stopil k Jezusu in rekel: »Pozdravljen, rabi!« in ga poljubil. Jezus pa mu je rekel: »Prijatelj, čemu si prišel?« Tedaj so pristopili, iztegnili roke po Jezusu in ga prijeli. In glej, eden od Jezusovih spremljevalcev je iztegnil roko, potegnil svoj meč, udaril po služabniku velikega duhovnika in mu odsekal uho. Tedaj mu je Jezus rekel: »Spravi meč na njegovo mesto, kajti vsi, ki primejo za meč, bodo z mečem pokončani. Ali misliš, da ne morem prositi svojega Očeta in bi mi takoj dal na voljo več kot dvanajst legij angelov, toda kako naj se potem izpolnijo Pisma, da se mora tako zgoditi?« Tisto uro je Jezus rekel množicam: »Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in koli, da bi me prijeli. Dan na dan sem sedel v templju in učil, pa me niste prijeli.« Vse to pa se je zgodilo, da so se izpolnila Pisma prerokov. Tedaj so ga vsi učenci zapustili in zbežali.

Ti, ki so prijeli Jezusa, so ga odvedli k velikemu duhovniku Kajfu, kjer so se zbrali pismouki in starešine. Peter pa je šel od daleč za njim do palače velikega duhovnika. Stopil je noter in sedel med služabnike, da bi videl konec. Veliki duhovniki in ves veliki zbor so iskali lažno pričevanje zoper Jezusa, da bi ga usmrtili, vendar ga niso našli, čeprav je pristopilo veliko krivih prič. Nazadnje sta pristopili dve in rekli: »Ta je dejal: »Božji tempelj morem podreti in ga v treh dneh postaviti.«« Tedaj je veliki duhovnik vstal in mu rekel: »Nič ne odgovoriš? Kaj je to, kar ta dva pričata proti tebi?« Jezus pa je molčal. Veliki duhovnik mu je tedaj rekel: »Rotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Mesija, Božji Sin.« Jezus mu je dejal: »Ti sam si rekel. Toda povem vam:

Poslej boste videli Sina človekovega sedeti na desnici Moči in priti na oblakih neba.«

Tedaj je veliki duhovnik pretrgal svoje oblačilo in rekel: »Bogokletje je izrekel! Kaj potrebujemo še prič? Glejte, zdaj ste slišali bogokletje. Kaj se vam zdi?« Oni pa so odvrnili: »Smrt zasluži!« Tedaj so mu pljuvali v obraz in ga tolkli s pestmi. Drugi so ga udarjali in govorili: »Prerokuj nam, Mesija, kdo te je udaril.«

Peter pa je sedel zunaj na dvorišču. Neka dekla je stopila k njemu in rekla: »Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem.« On pa je vpričo vseh tajil: »Ne vem, kaj praviš.« Ko je šel v vežo, ga je na pragu zagledala druga in rekla tistim, ki so bili tam: »Ta je bil z Jezusom Nazarečanom.« Spet je tajil, in sicer s prisego: »Ne

poznam tega človeka!« Kmalu nato so tisti, ki so stali tam, stopili k Petru in mu rekli: »Zares, tudi ti si izmed njih, saj te tudi tvoja govorica izdaja.« Tedaj se je začel zaklinjati in prisegati: »Ne poznam tega človeka!« In takoj je petelin zapel. Peter se je spomnil Jezusove besede, ki mu jo je rekel: »Preden bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil.« In šel je ven in se bridko zjokal.

Ko se je zdanilo, so vsi véliki duhovniki in starešine ljudstva zoper Jezusa sklenili, da ga bodo usmrtili. Nato so ga zvezali in odpeljali. Izročili so ga upravitelju Pilatu.

Ko je Juda, ki ga je izdal, videl, da so ga obsodili, se je skesal. Vélikim duhovnikom in starešinam je prinesel nazaj trideset srebrnikov in rekel: »Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri.« Oni pa so rekli: »Kaj nam mar? Ti glej!« Tedaj je vrgel srebrnike v tempelj, se umaknil ter šel in se obesil. Véliki duhovniki so vzeli srebrnike in dejali: »Ne smemo jih dati v tempeljsko zakladnico, ker so cena krvi.« Posvetovali so se in zanje kupili lončarjevo njivo za pokopališče tujcev, zato se tista njiva do danes imenuje Njiva krvi. Tedaj se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju: Vzeli so trideset srebrnikov, ceno ocenjenega, ki so ga ocenili nekateri Izraelovi sinovi. Zanje so kupili lončarjevo njivo, kakor mi je naročil Gospod.

Jezusa so postavili pred upravitelja, in upravitelj ga je vprašal: »Si ti judovski kralj?« Jezus je odgovoril: »Ti praviš.« Ko so ga véliki duhovniki in starešine obtoževali, ni nič odgovoril. Tedaj mu je Pilat rekel: »Ne slišiš, koliko pričajo zoper tebe?« Toda ni mu odgovoril niti na eno besedo, tako da se je upravitelj zelo čudil.

Ob prazniku pa je upravitelj po navadi izpustil ljudstvu enega jetnika, ki so ga hoteli. Takrat so imeli zloglasnega jetnika, ki mu je bilo ime Jezus Baraba. Ko so se torej zbrali, jim je Pilat rekel: »Katerega hočete, da vam izpustim: Jezusa Baraba ali Jezusa, ki se imenuje Kristus?« Vedel je namreč, da so ga izdali iz zavisti. Ko pa je sedel na sodnem stolu, mu je njegova žena poslala sporočilo: »Nič ne imej s tem pravičnim, kajti danes sem v sanjah veliko trpela zaradi njega.« Véliki duhovniki in starešine so pregovorili množico, naj zahtevajo Baraba, Jezusa pa dajo umoriti. Upravitelj jim je odgovoril: »Katerega od teh dveh hočete, da vam izpustim?« »Baraba,« so rekli. »Kaj naj torej storim z Jezusom, ki se imenuje Mesija?« jim je rekel Pilat. Vsi so dejali: »Križan naj bo!« Rekel jim je: »Kaj je vendar hudega storil?« Oni pa so še bolj kričali: »Križan naj bo!« Ko je Pilat videl, da nič ne pomaga, ampak da hrup čedalje bolj narašča, je vzel vodo, si vpricho množice umil roke in rekel: »Nedolžen sem pri krvi tega človeka. Vi glejte!« Vse ljudstvo je odvrnilo: »Njegova kri na nas in na naše otroke!« Tedaj jim je izpustil Baraba, Jezusa pa dal bičati in ga je izročil, da bi bil križan.

Upraviteljevi vojaki so tedaj vzeli Jezusa s seboj v sodno hišo in zbrali okrog njega vso četo. Slekli so ga in ga ogrnili s škrlatnim plaščem. Iz trnja so spletli krono in mu jo dali na glavo in trst v njegovo desnico. Poklekovali so pred njim, ga zasmehovali in govorili: »Pozdravljen, judovski kralj!« In pljuvali so vanj, mu vzeli trst in ga z njim topli po glavi. Potem ko so ga zasmehovali, so mu slekli plašč, ga oblekli v njegova oblačila in odvedli, da bi ga križali.

Ko so šli ven, so naleteli na človeka iz Cirene, ki mu je bilo ime Simon. Prisilili so ga, da je nesel njegov križ. Ko so prišli na kraj, ki se imenuje Golgota, kar pomeni »kraj lobanje«, so mu dali piti vina, pomešanega z žolčem. In pokusil je, a ni hotel piti. Ko so ga križali, so si razdelili njegova oblačila, tako da so žrebali. Sedeli so in ga tam stražili. Nad njegovo glavo so dali napis o njegovi krivdi: »Ta je Jezus, judovski kralj.« Takrat sta bila skupaj z njim križana dva razbojnika, eden na desnici in eden na levici. Tisti pa, ki so hodili mimo, so ga sramotili, zmajevali z glavami in govorili: »Ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postaviš, reši samega sebe, če si Božji Sin, in stopi s križa!« Podobno so ga zasmehovali tudi véliki duhovniki s pismouki in starešinami ter govorili: »Druge je rešil, sebe pa ne more rešiti! Izraelov kralj je, naj stopi zdaj s križa in bomo verovali vanj. Zaupal je v Boga, naj ga zdaj reši, če ga hoče, saj je rekel: »Božji Sin sem.« Enako sta ga sramotila tudi razbojnika, ki sta bila z njim križana.

Ob šesti uri se je stemnilo po vsej deželi do devete ure. Okrog devete ure je Jezus zavpil z močnim glasom: »Elí, Elí, lemá sabahtáni?« to je: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« Ko so nekateri, ki so tam stali, to slišali, so govorili: »Ta kliče Elija.« Brž je stekel eden izmed njih, vzel gobo, jo napojil s kisom, nataknil na trst in mu ponujal piti. Drugi pa so govorili: »Pústi, poglejmo, če ga pride Elija rešiti!« Jezus je spet zakričal z močnim glasom in izročil duha. In glej, zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal. Zemlja se je stresla in skale so se razpočile. Grobovi so se odprli in veliko teles svetih, ki so zaspali, je bilo obujenih. Po njegovi obuditvi so šli iz grobov in prišli v sveto mesto ter se prikazali mnogim. Ko so stotnik in ti, ki so z njim stražili Jezusa, videli potres in kar se je zgodilo, so se silno prestrašili in govorili: »Resnično, ta je bil Božji Sin!« Bilo pa je tam mnogo žená, ki so gledale od daleč. Od Galileje sèm so hodile za Jezusom in mu stregle. Med njimi so bile Marija Magdalena in Marija, mati Jakobova in Jožefova, ter mati Zebedejevih sinov.

Ko se je zvečerilo, je prišel bogat mož iz Arimateje, Jožef po imenu, ki je bil tudi sam Jezusov učenec. Stopil je k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Tedaj je Pilat ukazal, naj mu ga izročijo. Jožef je telo vzel, zavil v kos čistega platna in položil v svoj novi grob, ki ga je bil vsekal v skalo. Ko je k vhodu v grob zavalil velik kamen, je odšel. Bili pa sta tam Marija Magdalena in ona druga Marija in sta sedeli nasproti grobu.

Drugi dan, to je po dnevu pripravljanja, so se véliki duhovniki in farizeji zbrali pri Pilatu in mu rekli: »Gospod, spomnili smo se, da je tisti zapeljevalec, ko je bil še živ, rekel: »Po treh dneh bom obujen.« Ukaži torej, naj grob zastražijo do tretjega dne, da morda ne pridejo njegovi učenci, ga ukradejo in ljudstvu porečejo: »Obujen je bil od mrtvih.« In zadnja prevara bo hujša od prve.« Pilat jim je rekel: »Saj imate stražo. Pojdite in zastražite grob, kakor veste!« In oni so šli s stražo in zavarovali grob, tako da so kamen zapečatili.